

Det gavner i hvert fald hverken helbredet eller livskvaliteten, at mennesker ramler ud over den rampe her, hvor man kommer på kontanthjælp eller på slet ingen indkomst. Derfor kan vi støtte forslaget.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnal.

Villy Søvnal (SF):

Tak for en god debat om et vigtigt emne, som jeg synes for nogles vedkommende har været båret af, at det er slagordene, der har fyldt, hvor jeg savner måske specielt fra partier, der hylder, at mennesker skal være før systemer, at man ser de her mennesker for sig.

Kl. 15.40

Jeg var på besøg på i Århus i sidste uge hos mennesker, som havde en tillid til, at hvis de blev ramt af en social begivenhed, hvad enten det var en arbejdsskade eller en hjerneskode, eller hvad det kunne være, så var der et socialt system, der fangede dem op. Det er jo sådan, vores velfærdssystem fungerer i vores egen selvforståelse. De har så oven i sygdommen oplevet – og det var ikke, fordi de ikke ville lege med – når der var gået de 52 uger, og hvis var gift, at deres familieindkomst blev reduceret med 40 pct.

Jeg er ikke helt sikker på, at de kan bruge de lange forklaringer til så meget. Jeg synes, beskæftigelsesministeren havde meget lange forklaringer, jeg synes, han fik sat nogle kunstige modsætningsforhold op, nemlig at der skulle være et modsætningsforhold mellem at lave en tidlig indsats og så gå ind og forlænge, når den tidlige indsats ikke lykkes. Det modsætningsforhold er et falsk modsætningsforhold, det eksisterer ikke i virkelighedens verden. Da den borgerlige regering, Schlüterregeringen, i 1982 lavede det her, var hensigten ikke kærlighed til mennesker, det var for at spare penge på en finanslov.

Derfor vil jeg også stille beskæftigelsesministeren et spørgsmål, da regeringen jo er optaget af den tankegang, der hedder noget for noget. Hvis nu syge mennesker på grund af dårlig sagsbehandling ender i en situation uden indkomst, vil beskæftigelsesministeren så være med til, at det ikke er de syge mennesker, der skal straffes for det, men at det er den kommune med en manglende tidlig indgang i en sygedagpengesag, der skal betale? Vil det ikke være et oplagt udtryk for mennesket før systemet og no-

get for noget i stedet for at tage syge mennesker som gidsler?

Det er lidt det samme til hr. Flemming Oppfeldt, der tale om en sovepude for dem, der skal hjælpe. Jeg kan slet ikke forstå argumentet. Jeg kan ikke forstå det argument, der hedder, at det er en sovepude for den kommune, der bare vil lade stå til. Den vinder jo det hele.

Hvis der er en kommune, der virkelig kun tænker økonomisk, så er man sikker på, hvis man ikke foretager sig noget i en sygedagpengesag og der er gået 52 uger og dagpengesagen lukker, at man ikke har én øre i udgift. Så med hensyn til økonomisk incitament siger jeg i det her tilfælde til den kommune, der kun tænker rå økonomi, at den skal foretage sig så lidt som muligt, så får den en virkelig stor gevinst.

Jeg spørger bare: Hvad er det for en incitamentsstruktur at forsvare, hvis man er medlem af et parti, der siger mennesket før systemet? Det her er virkelig systempolitik, så det brager.

Hr. Adelskov var enig i intentionerne og lagde vægt på at gå ind så hurtigt som muligt, og jeg tror for så vidt, at Socialdemokratiet og SF – vi har jo tidligere ændret og givet lidt flere forlængelsesmuligheder – kunne blive enige om det her, for jeg tror, at vi grundlæggende deler synspunkt om, hvad der er problemet i det her.

Det samme med hr. Bent Bøgsted, som er enig i problemet, også at det er et stort problem, enig i intentionerne og skitserede to mulige løsninger: Enten SF's forslag, eller at ministeren foretager sig noget.

Hr. Bøgsted vurderede, at ministeren havde brug for at gå hjem og tænke. Det er muligt. Jeg har normalt stor respekt for mennesker, der har meget stor tålmodighed, men det er jo rigtigt som påpeget, at det lige præcis er 2 år siden, vi behandlede det her forslag sidst. Jeg har den tiltro til beskæftigelsesministerens kapacitet, at han i de 2 år har tænkt; det tror jeg bestemt. Vi kan bare konstatere, at der ikke er sket noget i de 2 år.

Derfor synes jeg, at Dansk Folkeparti udviser en hidtil uset tålmodighed i den her sag, og det er lidt ærgerligt, fordi Dansk Folkeparti jo kan være med til at lægge pres på regeringen i den her sag, hvis man mener det alvorligt fra Dansk Folkepartis side, at man vil noget, men det vil vi afprøve senere.

Hr. Lars Barfoed, tror jeg, indrømmede mest tydeligt af de borgerlige ordførere, at der er et problem, at der er mennesker, der kommer i klemme, og at det er vigtigt, at mennesker ikke